

Komentář sportovních výsledků českých reprezentantů na MS 2000, muži

Zde bychom chtěli pouze okomentovat ryze sportovní hráčské příčiny úspěchu v singlu a neúspěchu ve dvojicích a trojicích.

Jednotlivci

Famózní výkon Bubniaka ze Sokola Modřice v singlu je dokladem nadmíru úspěšné, jeho nejlepší sezóny. Ze všech letos hraných singlů prohrál pouze dva. Jeden v extralize (Plzeň – J.Holub), druhý ve finále MČR (J.Tirpák). Bubniak letos dokázal svou univerzálnost i v dalších kategoriích získáním stříbrné medaile na MČR dvojic a bronzové na MČR trojic. Po zásluze tak byl tento skromný hráč vyhlášen jako Nohejbalista roku. Na MS neztratil ani set, mj. 2x porazil Slováka Forraie. Forrai měl také slušnou formu, v semifinále celkem jednoznačně vyřadil úřadujícího ME Rumuna Puriceho. Jeho útočná hra je založena na úderu do pravého rohu (z pohledu útočícího hráče), který je účinný ve hře proti hráčům, hrajícím pravou nohou. Naopak je výhodou pro leváky, čehož dokázal Bubniak využít. Je však pro mě záhadou, proč po prvním prohraném duelu ve čtvrtfinálové skupině Forrai ve finále přišel se stejnou taktikou.

Singl má oproti dalším kategoriím jednu velkou výhodu. Je to kategorie nepůvodní, importovaná z Maďarska, v Česku stále ještě ne moc populární i mezi hráči, natož u diváků. Starší hráči, trenéři a funkcionáři se s ní ve své aktivní kariéře nesetkali, pohlíží na ní pohledem nutného zla, potřebného k mezinárodní konfrontaci. Jejich kritika singlistů je proto minimální, tudíž hráči této kategorie nejsou z jejich strany vystaveni takovému tlaku, jako u jiných kategorií. To se týká i tlaků na samotnou nominaci hráčů. Proto jsem v průběhu MS nezaznamenal dohady, týkající se Bubniakovy nominace. Na rozdíl od dalších dvou kategorií.

Dvojice

Dvojice J.Tirpák, Dvořák je sehraná dvojice extraligového mistra karlovarského Liaporu, která na ME a MS od roku 1997 vždy získala titul. Letošní sezóna tuto dvojici nezastihla ve vrcholné formě, nepostoupení do finálové skupiny na MČR dvojic to dokládá. Dvojici jako náhradník doplňoval Březina z TJ DP Šacung, který letos v 1.lize prohrál s D.Perutkou jedinou dvojici (Počerady – Pecina, Dráždil), na MČR dvojic obsadil 3.místo. Jeho vystoupení na MS bylo epizodní, větší příležitost nedostal, i tu minimální šanci však nevyužil. Dvořák odehrál očekávaný výkon jak v útočné, tak i v obranné fázi. Porovnáme-li jej v útočné fázi s jeho protějškem Perunem, je jejich procentuální hodnocení 63% z 19 útoků (Dvořák) ku 76% ze 17 útoků (Perun). U Peruna však divácky vyniklo to, že se vesměs jednalo o tzv. "čisté" body, u Dvořáka byly některé útoky Forraiem zachyceny, ale špatně zpracovány. Od Tirpáka se očekávala větší útočná aktivita a tedy i podpora útoku svého spoluhráče. I zde porovnání s jeho protějškem Forraiem – 33% z 9 útoků (Tirpák) ku 56% z 9 útoků (Forrai). Na české straně bylo 10 úspěšných obranných zákroků a jeden bodový blok, na slovenské 15 úspěšných zákroků. Náhradník Novosad přispěl jedním bodem, Březina naopak záporným.

Z individuálních statistik (viz. odkaz) a z nich porovnávaných údajů vyplývá, že na slovenské straně jsou v celkovém součtu o cca 15 - 20% vyšší hodnoty, než na české straně. Z toho pak pramení i tomu odpovídající rozdíl v celkovém výsledku (9:11, 9:11, – 2 body rozdíl = 18%). Nečekaná porážka vyvolala polemiku nejen o údajném nočním "soustředění" českých reprezentantů, ale i o vhodnosti složení dvojice. Zejména Perunova útočná forma vyvolala otázku, zda ve dvojici neměl chybět další hráč mistrovského týmu Bláha. Ten spolu s Kokštejnem mj. vyhrál poslední dvě konaná MČR dvojic. Řadu z vás, kteří čtete tyto řádky, napadnou i další jména.

ČR – SR: 0:2 (9:11, 9:11)

18 bodů ČR - Dvořák 14 bodů (78%, 13 útok, 1 blok), Tirpák 4 body (22%, útok).

22 bodů SR – Perun 13 bodů (59%, útok), Forrai 5 bodů (23%, útok), Novosad 1 bod (5%, útok), chyby ČR 3 body (13%, Tirpák, Dvořák, Březina po 1).

Trojice

Trojice jsou královskou kategorií. Na MS to však bylo české Waterloo. Nedělní výkon českých hráčů nekorespondoval s jejich předchozími výkony. To ovšem neplatí v případě náhradníků, kteří toho moc nepředvedli. Pomineme-li zápasy v základní skupině s úplnými outsidersy, bylo pro ně zkouškou semifinále s Maďarskem. A zde naši náhradníci, jdoucí na kurt za rozhodnutého stavu (pro ČR) zcela selhali. Stejně tak i v samotném finále.

Základní sestavu tvořila opět karlovarská dvojice Bláha s J.Tirpákem. Tu doplňoval Hošek z pražské Solidarity. Tato trojice představuje neuvěřitelnou kolekci 20 světových a evropských titulů (Hošek a Tirpák po 7, Bláha 6). Bláha s Tirpákem jsou navíc letošními vítězi MČR trojic. Trojici doplňoval Kalas ze Sokola Modřice, 3.místo na MČR trojic a Šimáček z extraligového vicemistra Avie Čakovice.

Přejdeme tedy k individuálním porovnáním. Náhradník Šimáček se podíval na kurt na jeden míč, Kalas na české a Chovan na slovenské straně hráli polovinu setu se spíše horšími statistickými údaji. Při porovnání obou blokařů a smečařů ze hry Bláhy a Makary vychází ve třech základních ukazatelích podstatně lépe slovenský hráč (blok -5 bodů Bláha, +2 body Makara, útok 13% Bláha z 16 útoků, 33% Makara z 12 útoků, nahrávka 33% Bláha z 9 nahrávek, 80% Makara z 5 nahrávek). Bláha, který do finále pravidelně blokem zajišťoval 3 – 4 body v setu, tentokrát ve své parádní činnosti nezářil. Jediný bodově zablokovaný míč ho jistě zklamal. Po dvojici zklamaný Tirpák neodehrál první set vůbec špatně. V něm dokonce předčil svého slovenského soka P.Peruna. Ve druhém to již bylo slabší, ale v celkovém součtu jsou oba dost vyrovnaní (útok 17% Tirpák z 24 útoků, 18% P.Perun z 28 útoků, obrana 64% Tirpák z 11 zákroků, 67% P.Perun z 15 zákroků). Je to právě důkaz toho, že statistiky mohou ukázat věci v jiném světle, než se na pohled zdá (Perun se na pohled zdál o mnoho výraznější). V duelu nahrávačů, nejstaršího - Hoška a nejmladšího – M.Peruna je na tom o něco lépe slovenská naděje (nahrávka 77% Hošek z 31 nahrávek, 82% M.Perun z 28 nahrávek, obrana 57% Hošek z 13 zákroků, 82% M.Perun z 11 zákroků).

Zde tedy opět ve všech ukazatelích byli lepší slovenští hráči. Výsledek 6:11, 6:11 tomu odpovídá. Zajímavé je to, že na obou stranách se útočilo téměř rovnoměrně na obě strany, nebyla uvažována "slabina", tj. většina útoků jde na jednoho předem stanoveného hráče. Co mě překvapilo, byl samotný herní projev finálového zápasu. Je skutečností, že při dvoudopadové hře nelze čekat přehlídku technických míčů (nahozený blok, zkrácená hra, "zlomené" údery do stran). Tento projev byl však výrazně silový a opět mě utvrdil, že i v nohejbalu (resp. fotbaltenisu) se výrazně prosadí pouze dlouhé a silové typy tak, jak je tomu u velké většiny sportů. Na druhou stranu lze ale konstatovat, že alespoň Tirpák se o technickou hru pokusil, bohužel z ní pramenily body pro soupeře.

Druhým překvapením byl výkon Makary a mladšího z bratří Perunů. Zřejmě jediný sobotní ponocovatel z mistrovské trojice Makara v neděli předvedl výborný výkon. Stejně tak i dorostenec M.Perun, který vůbec nepodleh atmosféře a jehož 82% úspěšnost v obou základních ukazatelích budí obdiv. I ve trojicích zazněly diskuse ohledně nominace. Je však pravda, že i na obou akci předcházejících soustředěních byla osa trojkového týmu Ungermann – Hošek téměř neměnná, bohužel známé události si vynutily náhradní řešení.

ČR – SR: 0:2 (6:11, 6:11)

12 bodů ČR - Tirpák 7 bodů (58%, útok), Bláha 4 body (33%, 3 útok, 1 blok), chyby SR 1 bod (9%, Makara).

22 bodů SR – Makara 7 bodů (32%, 5 útok, 2 blok), Perun 5 bodů (23%, útok), chyby ČR 10 bodů (45%, Tirpák, Bláha po 3, Hošek, Kalas po 2).